

Publicerad 2013-01-31 13:33 av ~UrTjur~

Du Är Redan Förlåten

Jag kan inget annat än lyda
när du viskar i mitt ena öra
och skriker i mitt andra

Ibland är det du
och ibland är det jag
och vi slår båda
hårt i marken

Som jag grät
där vid ditt altare
som jag kände dig då
när du la din hand
mot mitt huvud
och förlät mig

Om detta vet du ingenting
och jag kan inte beskriva

Som du ropar
som du gråter

Så fel det blev

Du som finns i så många former
jag ser dig överallt
du behöver inte gråta för mig
jag är din bror
jag är din bror
jag bär dina törnen
och dina sår

Och i dina ögon ser jag
inget medlidande
bara förståelsen
förlåtelsen
och kärleken

Så dra bjälken ur mitt öga

och låt mig se.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ~UrTjur~ med Poeter.se id #43699 innehar upphovsrätten